

1927-02-16

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Augusta Pedersen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Rosenvænget

Arkivplacering:

Mappe 87 nr. 79

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

Podemængst 16. 2. 1924

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 87 Nr. 79

Kære Augustamø. Tak for Dit brev, det var rigtig godt, og jeg håbede Du vilde svare med Rørdam, og jeg synes, det er meget rigtig hvad Du siger, hvad hver enkelt kan og tør bekende som sin tro, det bliver hans sag. Det dette med Indvirkningen Du omtaler, kendte jeg ikke noget til, men når ikke trodskedelsen, og ikke de tre Navne lyder ved en barmhjertighed, kan jeg ikke opfatte den som kristen døb. Jeg har svært ved at beskrive, at T. Rørdam i det hele tør være præst. Men om jeg ellers kan fortælle mig. Jeg kan jo prøve. Se i sin tid var fariseerne vel de dagmedelede af alle, de havde vist deres trossætninger i orden, men det var ikke dem Jesus røste, det var dem der vel ikke var særlig i papirerne og det var vel ud af tanken på dette forhold at jeg skæer; at det kommer mere an på, hvor den "enighed" i alffald føler jeg det som at den hvor oplyste hver enkelt eller Guds menighed er, alligevel bliver noget tilbage, som vi ikke kan se eller vide eller sige. Gud giver os fred og tryghed, vi kan tro, at han er vor Fæst; men helt fri for en skælvning; er vi det? Måske Du måske mange. Det er naturligvis synden, for vi syndere, og er det så ikke i sin orden, at vor fred angribes? og så er det ikke just ^{troen} kristningens rigtighed der er vor skælvning, men Guds Fæstlyhed, at han kan vi bide til, som vi har lært det, og vi tør tro på syndernes forladelse for Jesus skyld. Jeg ved ikke, om dette er nogen forklaring af mine tanker. Jeg synes, at går T. Rørdam for langt til den ene side, så jeg synes han er ikke rigtig tilfaldt til at være præst, så går katalikkerne for langt til den anden. De er ikke bange for dogmer, de er ikke bange for at udtage på kristenånden og lade paven fastslå, hvad ånden alligevel måske har oplyst dem om; men som vi protestanter ikke kan tage med. De selv, ja de har jo det hele i orden, og når de tror at udtage og arve, så har hver enkelt intet andet, så er resultatet sikkert nok. Der er jo mennesker der kan finde fred på den måde, andre søger på dens måde; men kan Du mig klare tankerne for mig? — Ja Luthers død, og havde Du kendt ham nærmere, vilde Du sikkert have fundet netop noget lignende det eget; hans på en gang vild og barnlige kristentro. Og nu er Karen Frederiksen,

Biskop Mourads yngste datter, jorden vilde. Jeg har leget med hende fra jeg var lille.
Ja vor tid er inde, og det er nok godt det, selv om jeg ikke altid har været, men teen
somme tider. Mit arbejde i Lina vilde jeg også gerne have færdigt, for saa
længe man er her, synes man jo, at det har nogen betydning. - 18'2. Der er jo meget sære i
Indien, og det jeg læste om Saha Sundaer Singh var højst mærkeligt, og om andre lide på
det religiøse område og nationalt, men holder de sig ikke til tros bekendelse, saa tror
jeg ikke på bevegelsen. Jeg synes at det nu er stoppet om med beretninger om D.S. og andre.
Nu er der jo et farligt mudder i Kina, hvor det synes som om England i øjeblikke-
ket opfører sig mindre verdigt. Men hvad man der kommer ud af det. Der er meget
der roder i verden, godt at bladet i verden sig vander, .. under usynlige hænder,
som Gud det vil. Nu får dette være nok. Du vil fra Jonkeim.
Ovre i Indien er der også noget der kaldes, Stjernen i Øst, hvorved en kvinde,
Annie Besant har noget at gøre, og saa theosofien. Pige har skrevet om det. Og tror
han kaldte det i Antikristen og Mere Lys over de bratte tider.